

USNESENÍ

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudcem Mgr. Václavem Trajerem ve věci

žalobkyně: **B. A.**, narozená X
státní příslušnost Syrská arabská republika
bytem X
zastoupená advokátem Mgr. Umarem Switat
sídlem Dědinova 2011/19, 148 00 Praha 11

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, odbor azylové a migrační politiky
se sídlem Nad Štolou 936/3, 170 34 Praha 7

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 3. 2026, č. j. OAM-1503/ZA-ZA11-VL16-PD1-2023, o návrhu žalobkyně na přiznání odkladného účinku žalobě,

takto:

Návrh žalobkyně na přiznání odkladného účinku žalobě **se zamítá.**

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou u zdejšího soudu se žalobkyně domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného Ministerstva vnitra ze dne 23. 3. 2026, č. j. OAM-1503/ZA-ZA11-VL16-PD1-2023, jímž nebyla žalobkyni prodloužena mezinárodní ochrana podle § 53a odst. 4 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“).
2. Žalobkyně v žalobě současně navrhl, aby soud žalobě přiznal odkladný účinek ve smyslu § 73 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). Tento svůj návrh žalobkyně odůvodnila především tím, že je státní příslušnicí Syrské arabské republiky (dále jen „Sýrie“), která prochází obdobím zásadní politické změny. Uvedla, že sám žalovaný připouští, že v Sýrii je přítomno vícero ozbrojených skupin a mocenských aktérů, z čehož dovodila, že tamní bezpečnostní situace zůstává nejistá. Zdůraznila, že nepřiznání odkladného účinku žalobě by mohlo vést k nucenému vycestování do Sýrie ještě předtím, než soud rozhodne o její žalobě. I kdyby za těchto okolností soud napadené rozhodnutí zrušil, byla by podle žalobkyně soudní ochrana toliko „iluzorní“. Žalobkyně hrozbu vážné újmy spatřovala též v možném zásahu do soukromého a rodinného života. K tomu uvedla, že v České republice žije spolu s manželem – státním příslušníkem Sýrie trvale pobývajícím v České republice, což dokládala kopií oddacího listu ze dne 23. 11. 2021 a kopií povolení k pobytu svého manžela s platností do 3. 11. 2035. Žalobkyně uzavřela, že jí hrozící újma je nepoměrně větší, než jakákoli újma, jež by přiznáním odkladného účinku mohla vzniknout jiným osobám. Dodala, že přiznání odkladného

Shodu s prvopisem potvrzuje: I. T.

účinku není ani v rozporu s důležitým veřejným zájmem, neboť ani žalovaný netvrdil, že by představovala bezpečnostní riziko.

3. Žalovaný k návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě s odkazem na § 32 odst. 2 zákona o azylu sdělil, že odkladný účinek žaloby proti rozhodnutí o neprodloužení doplňkové ochrany plyne již ze zákona a návrh na jeho přiznání je zcela nadbytečný.
4. Podle § 73 odst. 1 a 2 s. ř. s. platí, že podání žaloby nemá odkladný účinek, pokud tento nebo zvláštní zákon nestanoví jinak. Soud na návrh žalobce po vyjádření žalovaného usnesením přizná žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Předmětný § 73 odst. 2 s. ř. s. je přitom třeba vykládat tak, že jde o institut zcela mimořádný, kterým je prolamována vykonatelnost napadeného rozhodnutí před tím, než je podrobeno soudnímu přezkumu ve věci samé. Lze jej aplikovat pouze v mimořádných případech, kdy účastník řízení dostatečnými a hodnověrnými důkazy doloží splnění zákonných podmínek pro přiznání odkladného účinku žalobě.
5. Podle § 32 odst. 1 zákona o azylu lze žalobu proti rozhodnutí ministerstva ve věci mezinárodní ochrany podat ve lhůtě 15 dnů ode dne doručení rozhodnutí.
6. Dále podle § 32 odst. 2 zákona o azylu platí, že podání žaloby podle odstavce 1 má odkladný účinek, s výjimkou žaloby proti rozhodnutí podle § 16 odst. 1 písm. b), d), f) a g), žaloby proti rozhodnutí o udělení azylu nebo doplňkové ochrany, žaloby proti rozhodnutí o prodloužení doplňkové ochrany a rozhodnutí o zastavení řízení podle § 25, s výjimkou rozhodnutí o zastavení řízení podle § 25 písm. i) z důvodu uvedeného v § 10a odst. 1 písm. g).
7. V návaznosti na právě uvedené soud konstatuje, že předmětná žaloba proti rozhodnutí o neprodloužení doplňkové ochrany má odkladný účinek ze zákona, a to podle § 32 odst. 2 zákona o azylu (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 5. 2021, č. j. 8 Azs 37/2021-81). O tom byla ostatně žalobkyně poučena již v napadeném rozhodnutí. Soud uzavírá, že jelikož odkladný účinek nastal *ex lege*, předpoklady pro postup podle § 73 odst. 2 s. ř. s. nebyly splněny a proto v souladu s judikaturou Nejvyššího správního soudu (srov. usnesení ze dne 26. 7. 2023, č. j. 3 Azs 137/2023-25) rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku I. tohoto usnesení, čili bezpředmětný návrh žalobkyně na přiznání odkladného účinku žalobě, který žalobkyně podala společně s žalobou, zamítl.

Poučení:

Proti tomuto usnesení **není** kasační stížnost přípustná.

Ústí nad Labem 13. května 2026

Mgr. Václav Trajer v.r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje: I. T.